

ОСОБЛИВОСТІ УЗАГАЛЬНЕННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ВНУТРІШНЬОГО АУДИТУ ЕКОЛОГІЧНИХ ВИТРАТ ПІДПРИЄМСТВА

Є. В. Курпа, студент спеціальності Облік і оподаткування,
група ОАм-11 (Н)

Є. А. Карпенко, науковий керівник, к. е. н., доцент, завідувач
кафедри бухгалтерського обліку і аудиту,
Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський універси-
тет економіки і торгівлі»

Завершальним етапом внутрішнього аудиту екологічних витрат є висловлення думки аудитора щодо достовірності та правильності відображення інформації про них в обліку та фінансовій звітності суб'єкта господарювання, а також напрямів підвищення ефективності управління екологічними витратами. Така думка може висловлюватися у Звіті внутрішнього аудитора або інших документах.

Зауважимо, що на сьогодні відсутня законодавчо затверджена форма Звіту внутрішнього аудитора, що ускладнює однозначність його трактування користувачами [1]. На основі дослідження структури Звітів внутрішніх аудиторів 32 підприємств України, нами було встановлено, що у 29 випадках (91 %) цей документ включав дві частини. У першій частині наводилися завдання, обсяг та методи внутрішнього аудиту, а у другій – детально описувалися висновки і рекомендації щодо удосконалення обліку екологічних витрат.

На нашу думку, недоліком такого підходу є те, що в цьому випадку користувачам Звіту не завжди зрозуміло, якої думки дійшов аудитор за результатами перевірки. Тому ми пропонуємо вдосконалити Звіт внутрішнього аудитора за рахунок введення окремого третього розділу «Думка внутрішнього аудитора», який буде стислим і міститиме чіткі висновки за виявленими відхиленнями, надаватиме інформацію щодо напрямів підвищення ефективності екологічних витрат.

Також доцільним є складання ще одного підсумкового документа, в якому детально описуватимуться виявлені недоліки. Це може бути Довідка щодо результатів внутрішнього аудиту екологічних витрат, яка міститиме чотири розділи.

У першому розділі довідки наводиться така інформація:

- найменування документа;

- повна назва підприємства або відокремленого підрозділу;
- прізвище внутрішнього аудитора, який проводив перевірку;
- період та термін перевірки;
- визначення межі відповідальності керівництва підприємства та внутрішніх аудиторів;
- масштаб аудиту і перелік перевіреної документації;
- посилання на нормативну базу, якою керувався аудитор.

У другому розділі довідки повинні бути чітко визначені об'єкт, предмет, мета, завдання, методи внутрішнього аудиту.

У третьому розділі документально узагальнюються результати внутрішнього аудиту екологічних витрат, а саме наводиться детальний перелік виявлених порушень, помилок, зловживань, недоліків, що стосуються оформлення, обліку та контролю операцій щодо екологічних витрат, а також обставин їх виникнення і аналіз причин.

У четвертому розділі довідки внутрішнього аудиту екологічних витрат наводяться детальні рекомендації та пропозиції щодо усунення виявлених недоліків, а також напрями підвищення ефективності управління екологічними витратами, удосконалення їх обліку і контролю.

Слід також зазначити, що після завершення внутрішнього аудиту може виникнути необхідність у розробленні та реалізації корегувальних і попереджувальних дій, перевірка виконання яких є одним із об'єктів наступної аудиторської перевірки [2]. Тому на завершальному етапі аудиторської перевірки результати аудиту екологічних витрат повинні бути зафіксовані у журналі внутрішніх аудиторських перевірок, а результати реалізації коригувальних дій – у журналі реалізації коригувальних заходів за результатами внутрішнього аудиту. Разом з тим проведене дослідження показало, що лише на 4 підприємствах (16 %) із 32 вивчених ведуться такі журнали, що ускладнює контроль за усуненням виявлених недоліків. На нашу думку, ці журнали є необхідними, а тому рекомендуємо ці журнали вести і зберігати у відділі внутрішнього аудиту. Після реалізації коригувальних дій керівник структурного підрозділу, де виявлені недоліки, інформує керівника підприємства та внутрішнього аудитора про усунені зауваження. Після цього внутрішній аудитор перевіряє повноту й ефективність реалізації коригувальних

дій і робить відповідні відмітки у журналі реалізації коригувальних заходів.

Запропоновані підсумкові документи та алгоритм узагальнення результатів внутрішнього аудиту екологічних витрат дозволить підвищити його ефективність.

Список використаних інформаційних джерел

1. Плаксієнко В. Я, Верига Ю. А., Кулик В. А., Карпенко Є. А. Облік, оподаткування та аудит : навч. посіб. Київ : ЦУЛ, 2019. 509 с.
2. Шимановська-Діанич Л. М., Карпенко Є. А. Процесно-орієнтоване управління та внутрішній контроль на підприємствах роздрібної торгівлі. Полтава : ПУЕТ, 2012. 269 с.

ФАКТОРИ ВПЛИВУ НА ВЕЛИЧИНУ ПРИБУТКУ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ, ЩО НАДАЮТЬ ПОСЛУГИ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

А. Д. Корж, студентка спеціальності Облік і оподаткування, група ОА м-11

Є. А. Карпенко, науковий керівник, к. е. н., доцент, завідувач кафедри бухгалтерського обліку і аудиту Вищого навчального закладу Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

У ринкових умовах господарювання приватні заклади дошкільної освіти (далі ПЗДО) за своєю сутністю є приватними підприємствами. Вони створюються з метою отримання прибутку і мають статус господарських товариств, що повинно відображатися у назві дошкільного навчального закладу [1].

В умовах стрімкого зростання конкуренції та високої собівартості освітніх послуг для ПЗДО роль прибутку в господарському процесі безперервно зростає. При заснуванні закладу засновник ПЗДО на перше місце ставить критерій прибутковості функціонування закладу.

Приватні заклади дошкільної освіти, як відкрита система, залежать від зовнішніх чинників, які поділяються на фактори зовнішнього середовища непрямої дії і фактори зовнішнього середовища прямої дії. Крім того, істотно впливають на специфіку процесів та прибуток ПЗДО особливості їх внутрішнього середовища (рис. 1).